

22716 LLEI 52/2003, de 10 de desembre, de disposicions específiques en matèria de Seguretat Social. («BOE» 296, d'11-12-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El caràcter dinàmic de la regulació normativa de la Seguretat Social que, amb motiu dels canvis socials i de la necessitat peremptòria d'acomodar-hi els criteris de la protecció que aquella dispensa, es tradueix en una actualització constant de les normes aplicables, i es produeix una mutabilitat normativa molt superior a l'experimentada en altres parcel·les diferents del nostre ordenament jurídic.

La necessitat d'aquesta producció normativa accelerada en el camp de la Seguretat Social, en el curs de la dècada anterior, havia propiciat, a més de l'aprovació de no pocs nous textos legals, acudir al recurs de la corresponent Llei anual de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, les anomenades «lleis d'acompanyament» a les respectives lleis de pressupostos generals de l'Estat, en què s'han anat incloent diferents previsions en matèria de Seguretat Social.

Això no obstant, sembla més apropiat utilitzar una llei específica en què, sense els requisits que s'exigeixen respecte a les matèries regulades en aquelles altres lleis, es pugui donar acollida als continguts que requereixen una regulació legal.

Aquesta constitueix la finalitat d'aquesta Llei, en el contingut de la qual s'engloben un conjunt de mesures relatives a aspectes substancials, com l'acció protectora del sistema, i en altres de caràcter instrumental però de no menys transcendència, com els de gestió i finançament.

En primer terme, es delimiten les finalitats del sistema de la Seguretat Social, de manera que es perfili legalment amb tota nitidesa el règim públic de Seguretat Social que disposa l'article 41 de la Constitució, i s'enuncien els principis d'universalitat, unitat, solidaritat i igualtat en la qual l'esmentat sistema es fonamenta.

Tal com ha establert de manera reiterada la doctrina del Tribunal Constitucional en relació amb l'article 149.1.17a de la Constitució, correspon a l'Estat dins de la seva competència exclusiva preservar la unitat del sistema espanyol de Seguretat Social i el manteniment d'un règim públic, és a dir, únic i unitari de Seguretat Social per a tots els ciutadans (article 41 CE), que garanteixi al mateix temps la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures en matèria de Seguretat Social (article 149.1.1a CE) i faci efectius els principis de solidaritat interterritorial i financera i d'unitat de caixa, i impedeixi l'existència de polítiques diferenciades de Seguretat Social a cada una de les comunitats autònomes.

En el pla organitzatiu i competencial, s'atribueix al Ministeri de Treball i Afers Socials l'exercici de les funcions economicofinanceres de la Seguretat Social.

En matèria de cotització i recaptació es produeixen nombroses i profundes modificacions amb les quals es persegueixen objectius diferents. En aquest sentit, s'ha de destacar la introducció de més flexibilitat en la concessió d'ajornaments per facilitar les regularitzacions en les situacions de morositat, i la simplificació i agilitació i millora dels processos recaptadors, així com l'aproximi-

mació de la regulació recaptadora de la Seguretat Social a la que regeix en l'àmbit tributari, i s'ha de procedir, amb aquesta finalitat, a modificacions com, per exemple, les següents: l'eliminació de l'obligació de presentació dels documents de cotització respecte a determinats règims especials; l'establiment d'un recàrrec únic, en lloc dels precedents de mora i de constrenyiment, amb la incorporació de l'interès de demora, i l'eliminació, per a determinats casos, de la reclamació de deute; la reordenació dels ajornaments, en especial pel que fa a l'interès legal aplicable, que es concilia amb l'interès de demora, i el perfeccionament dels procediments recaptadors seguits davant el sector públic, en especial els ens locals.

En matèria de cessió de dades de caràcter personal, es procedeix a una ampliació de la regulació vigent fins avui per incloure-hi també altres finalitats diferents de les estrictament recaptadores.

Respecte a les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social, es clarifica el règim aplicable a la gestió de la prestació econòmica per incapacitat temporal derivada de contingències comunes.

Pel que fa al règim econòmic, s'introdueixen modificacions en matèria de patrimoni, que omplen el buit normatiu existent fins ara en relació amb les funcions que corresponen a les administracions públiques i entitats de dret públic respecte als béns immobles del patrimoni de la Seguretat Social que els hagin estat adscrits o transferits, i es millora el règim de cessió de béns immobles en el cas que no siguin necessaris per al compliment de les finalitats del sistema.

En l'àmbit de la responsabilitat pel que fa a les prestacions, es regula l'abast de la responsabilitat empresarial en determinats supòsits especials.

Pel que fa a la matèria d'acció protectora, les modificacions introduïdes inclouen diverses prestacions.

Amb relació a la incapacitat permanent, i en línia amb el que es va operar a la reforma de 1997 en relació amb la pensió de jubilació, es determina el còmput del període de cotització exigible i la forma de càlcul de la base reguladora de la pensió en els casos en què s'hi accedeix des d'una situació d'alta o assimilada a la d'alta, sense obligació de cotitzar; així mateix, s'indiquen els terminis que han de discórrer a efectes d'instar la revisió de la incapacitat; finalment, s'estableix la presumpció que l'interessat ha atorgat el seu consentiment, llevat que hi hagi oposició expressa per escrit, en relació amb la tramesa per les institucions sanitàries de les dades i els informes mèdics de l'interessat, a l'efecte tant de la declaració de la incapacitat permanent com del reconeixement o manteniment de la percepció de les prestacions d'incapacitat temporal, orfandat o assignacions familiars per fill a càrrec, a fi d'agilitar la tramitació dels expedients corresponents i evitar la innecessària repetició de proves mèdiques. Quant a la pensió d'invalidesa en la seva modalitat no contributiva, es possibilita la seva concurrència amb les percepcions derivades dels programes de renda activa d'inserció. Pel que fa a les prestacions per mort i supervivència, s'expliciten els termes en els quals s'ha d'acreditar el període de carència exigida per accedir a la pensió de viduïtat des d'una situació de no alta i es donen regles sobre el règim de compatibilitat en el supòsit de concurrència de pensions per supervivència causades en règims diferents. D'altra banda, es reordena la regulació de les prestacions familiars de la Seguretat Social, amb tres objectius bàsics: aclarir la naturalesa d'aquesta classe de prestacions i, al seu torn, sistematitzar les normes legals aplicables incloent en un únic cos legal la regulació de totes les prestacions familiars, evitant la dispersió actual. En la nova ordenació es configuren com a prestacions de naturalesa no contributiva la totalitat de les prestacions

familiars de la Seguretat Social, excepte la consideració com a període de cotització efectiva del primer any d'excèdència amb reserva de lloc de treball de què els treballadors gaudeixin per raó de l'atenció de cada fill nascut o adoptat, o d'acolliment permanent o preadoptiu de menors acollits. A més, seguint les previsions que conté el Pla integral de suport a la família (2001-2004), aprovat pel Govern el 8 de novembre de 2001, es preveu l'extensió de les prestacions familiars a un tant alçat en els casos d'adopció o per atendre altres familiars. Igualment, i en adequació a la Llei sobre protecció a les famílies nombroses, s'introdueixen les modificacions corresponents per a aquests casos.

Finalment, s'introdueixen alguns ajustos en el règim jurídic i econòmic aplicable a l'assistència sanitària, derivada de contingències comunes dels funcionaris procedents de l'extingit règim especial de funcionaris de l'Administració local.

També, en connexió amb el dret a protecció, es regula, de manera uniforme i superant les diferències entre règims ara existents, l'exigència del requisit d'estar al corrent en el pagament de cotitzacions per a l'accés a les prestacions, quan els treballadors siguin responsables de l'ingrés per aquest concepte.

En últim terme, es modifiquen així mateix algunes matèries incloses en altres cossos legals, però que tenen una connexió estreta amb l'ordenament de la Seguretat Social. És el cas de les modificacions que s'introdueixen a la Llei de procediment laboral, per residenciar en l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu el coneixement de totes les pretensions relatives a les relacions jurídiques instrumentals (inscripció, altes, baixes, cotització i recaptació) i a la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, per tipificar com a infracció greu la no-transmissió per part dels obligats o acollits al sistema RED de les dades relatives a la inscripció d'empreses, afiliació i altes de treballadors, com a infracció lleu la no-transmissió igualment per part dels obligats o acollits al sistema RED de les dades relatives a les baixes i variacions de dades dels treballadors, com a infracció greu el no-ingrés de quotes havent presentat els documents, i es passa a molt greu quan s'hagi omès la presentació i s'hagi retingut l'aportació del treballador. Igualment es procedeix a residenciar en l'ordre jurisdiccional social el coneixement de les qüestions en matèria de sancions que les entitats gestores imposin als treballadors i beneficiaris de prestacions.

Article 1. *Principis i finalitats de la Seguretat Social.*

U. Es modifica l'article 2 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«Article 2. *Principis i finalitats de la Seguretat Social.*

1. El sistema de la Seguretat Social configurat per l'acció protectora en les seves modalitats contributiva i no contributiva es fonamenta en els principis d'universalitat, unitat, solidaritat i igualtat.

2. L'Estat, per mitjà de la Seguretat Social, garanteix a les persones compreses en el camp d'aplicació d'aquesta, per complir els requisits existents en les modalitats contributiva o no contributiva, així com als familiars o assimilats que tinguin a càrrec seu, la protecció adequada davant les contingències i en les situacions que preveu aquesta Llei.»

Dos. S'introdueix un nou apartat 4 a l'article 38 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«4. Qualsevol prestació de caràcter públic que tingui per finalitat complementar, ampliar o modificar les prestacions econòmiques de la Seguretat Social, tant en les seves modalitats contributiva com no contributiva, forma part del sistema de la Seguretat Social i està subjecta als principis que regula l'article 2 d'aquesta Llei.»

Article 2. *Competències del Ministeri de Treball i Afers Socials.*

Es fa una nova redacció del paràgraf c) de l'apartat 2 de l'article 5 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«c) El desenvolupament de les funcions economicofinanceres de la Seguretat Social, a excepció de les encomanades a la Llei general pressupostària i disposicions concordants al Ministeri d'Hisenda o, si s'escau, a altres òrgans als quals la Llei esmentada atorgui competències específiques en la matèria, i de direcció i tutela de les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social, així com de les entitats que col·laborin en la seva gestió, i poden suspendre o modificar els seus poders i facultats en els casos i amb les formalitats i requisits que es determinin per reglament.»

Article 3. *Ajornament de pagament.*

Es modifica l'article 20 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactat en els termes següents:

«Article 20. *Ajornament de pagament.*

1. La Tresoreria General de la Seguretat Social, a sol·licitud del deutor i en els termes i amb les condicions que s'estableixin per reglament, pot concedir l'ajornament del pagament dels deutes amb la Seguretat Social, que ha de suspendre el procediment recaptador que estableix aquesta Llei.

2. L'ajornament no pot comprendre les quotes corresponents a l'aportació dels treballadors i a les contingències d'accident de treball i malaltia professional. L'eficàcia de la resolució administrativa de concessió queda supeditada a l'ingrés de les que es puguin deure en el termini màxim d'un mes des de la seva notificació.

3. L'ajornament comprèn el principal del deute i, si s'escau, els recàrrecs, interessos i costes del procediment que eren exigibles en la data de sol·licitud, sense que a partir de la concessió se'n puguin considerar exigibles d'altres, llevat del que es disposa per al cas d'incompliment.

4. El compliment de l'ajornament s'ha d'assegurar mitjançant garanties suficients per cobrir el principal del deute, recàrrecs, interessos i costes, i es considera incomplert si no es constitueixen els drets personals o reals de garantia que estableixi la resolució de concessió, en el termini que aquesta determini.

No és exigible l'obligació en els casos que, per raó de la quantia del deute ajornada o de la condició del beneficiari, s'estableixin per reglament. Excepcionalment, es pot eximir totalment o parcialment del requisit establert en el paràgraf anterior quan hi concorrin causes de caràcter extraordinari que ho aconsellin.

5. El principal del deute, els recàrrecs sobre aquest i les costes del procediment que són objecte

d'ajornament reporten interès, que és exigible des de la concessió fins a la data de pagament, d'acord amb el tipus d'interès legal dels diners que estigui vigent en cada moment mentre duri l'ajornament. L'esmentat interès és el de demora si el deutor és eximit de l'obligació de constituir garanties per causes de caràcter extraordinari.

6. En cas d'incompliment de qualsevol de les condicions o pagaments de l'ajornament, es prossegueix, sense cap més tràmit, el procediment de constrenyiment que es va iniciar abans de la concessió. També s'ha de dictar sense cap més tràmit provisió de constrenyiment per al deute que no hagi estat ja sotmès a constrenyiment, al qual s'ha d'aplicar el recàrrec del 20 per cent del principal, si s'han presentat els documents de cotització dins del termini reglamentari d'ingrés, o del 35 per cent, en cas contrari.

En tot cas, els interessos de demora que s'exigeixen són els meritats des del venciment dels respectius terminis reglamentaris d'ingrés.

7. Es considera incomplert l'ajornament en el moment en què el beneficiari deixi de mantenir-se al corrent en el pagament de les seves obligacions amb la Seguretat Social, posteriorment a la concessió.»

Article 4. *Interès de demora.*

Es modifica el paràgraf b) de l'apartat 1.1 de l'article 23 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactat en els termes següents:

«b) L'interès de demora que preveu l'article 28.3 d'aquesta Llei, aplicat a les quantitats indegudament ingressades pel temps transcorregut des de la data del seu ingrés a la Tresoreria General de la Seguretat Social fins a la proposta de pagament.

En tot cas, el tipus d'interès de demora aplicable és el vigent al llarg del període en què l'interès es meriti.»

Article 5. *Recaptació en període voluntari i en via executiva.*

Es fa una nova redacció de l'article 25, de l'apartat 1 de l'article 26 i dels articles 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33 i 34 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

U.

«Article 25. *Efectes de la falta de pagament en termini reglamentari.*

La falta de pagament del deute dins del termini reglamentari d'ingrés establert determina l'aplicació del recàrrec i la meritació dels interessos de demora en els termes que fixa aquesta Llei.

El recàrrec i els interessos de demora, quan siguin exigibles, s'han d'ingressar conjuntament amb els deutes sobre els quals recaiguin.

Quan l'ingrés fora del termini reglamentari sigui imputable a error de l'Administració, i aquesta no actuï en qualitat d'empresari, no s'aplica recàrrec ni es meriten interessos.»

Dos.

«Article 26. *Presentació dels documents de cotització i compensació.*

1. Els subjectes responsables del compliment de l'obligació de cotitzar han d'efectuar la liquidació

i el pagament d'acord amb les formalitats o pels mitjans electrònics, informàtics i telemàtics que s'estableixin per reglament, i s'ha de fer la transmissió de les respectives liquidacions o la presentació dels documents de cotització dins dels terminis reglamentaris establerts encara que no s'ingressin les quotes corresponents, o s'ingressi exclusivament l'aportació del treballador. L'esmentada presentació o transmissió o la falta d'aquesta produeixen els efectes que assenyalen aquesta Llei i les seves disposicions d'aplicació i desplegament.

No és exigible, tanmateix, la presentació de documents de cotització en termini reglamentari respecte de les quotes dels règims especials dels treballadors per compte propi o autònoms, empleats de la llar, quotes fixes del règim especial agrari i del règim especial del mar, quotes de l'assegurança escolar i qualsevol altra quota fixa que es pugui establir, sempre que els subjectes obligats als quals es refereixin les quotes esmentades hagin estat donats d'alta en el termini establert per reglament. En aquests casos, és aplicable el que preveu aquesta Llei per als casos en què, existint l'obligació, s'hagin presentat els documents de cotització en el termini reglamentari.»

Tres.

«Article 27. *Recàrrecs per ingrés fora de termini.*

«1. Transcorregut el termini reglamentari establert per al pagament de les quotes a la Seguretat Social sense que s'hagin ingressat i sense perjudici de les especialitats previstes per als ajornaments, es meriten els recàrrecs següents:

1.1 Quan els subjectes responsables del pagament hagin presentat els documents de cotització dins del termini reglamentari:

a) Recàrrec del tres per cent del deute, si s'abonen les quotes degudes dins del primer mes següent al venciment del termini reglamentari.

b) Recàrrec del cinc per cent del deute, si s'abonen les quotes degudes dins del segon mes següent al venciment del termini reglamentari.

c) Recàrrec del 10 per cent del deute, si s'abonen les quotes degudes dins del tercer mes següent al venciment del termini reglamentari.

d) Recàrrec del 20 per cent del deute, si s'abonen les quotes degudes a partir del tercer mes següent al venciment del termini reglamentari.

1.2 Quan els subjectes responsables del pagament no hagin presentat els documents de cotització dins del termini reglamentari:

a) Recàrrec del 20 per cent del deute, si s'abonen les quotes degudes abans de l'acabament del termini d'ingrés establert en la reclamació de deute o acta de liquidació.

b) Recàrrec del 35 per cent del deute, si s'abonen les quotes degudes a partir de l'acabament de l'esmentat termini d'ingrés.

2. Els deutes amb la Seguretat Social que tinguin caràcter d'ingressos de dret públic i l'objecte dels quals estigui constituït per recursos diferents de quotes, quan no s'abonin dins del termini reglamentari que tinguin establert, s'incrementen amb el corresponent recàrrec previst a l'apartat 1.1 anterior, segons la data del pagament del deute.»

Quatre.

«Article 28. *Interès de demora.*

«1. Els interessos de demora pels deutes amb la Seguretat Social són exigibles, en tot cas, si no

s'hagués abonat el deute una vegada transcorreguts quinze dies des de la notificació de la provisió de constrenyiment o des de la comunicació de l'inici del procediment de deducció.

Així mateix, són exigibles els interessos esmentats quan no s'hagi abonat l'import del deute en el termini fixat en les resolucions desestimatòries dels recursos presentats contra les reclamacions de deute o actes de liquidació, si l'execució de les resolucions és suspesa en els tràmits del recurs contenciós administratiu que s'hagi interposat contra aquestes.

2. Els interessos de demora exigibles són els que hagi meritat el principal del deute des del venciment del termini reglamentari d'ingrés i els que hagi reportat, a més, el recàrrec aplicable en el moment del pagament, des de la data en què, segons l'apartat anterior, siguin exigibles.

3. El tipus d'interès de demora és l'interès legal dels diners vigents en cada moment del període de meritació, incrementat en un 25 per cent, llevat que la Llei de pressupostos generals de l'Estat n'estableixi un de diferent.»

Cinc.

«Article 29. *Imputació de pagaments.*

Sense perjudici de les especialitats que preveu aquesta Llei per als ajornaments i l'ordenament jurídic per al deutor incurs en procediment concursal, el cobrament parcial del deute sotmès a constrenyiment s'imputa, en primer lloc, al pagament del que hagi estat objecte de l'embargament o garantia l'execució de la qual hagi produït el cobrament esmentat i, després, a la resta del deute. Tant en un cas com en l'altre, el cobrament s'aplica primer a les costes i, després, als títols més antics, i es distribueix proporcionalment l'import entre principal, recàrrec i interessos.»

Sis.

«Article 30. *Reclamacions de deutes.*

1. Transcorregut el termini reglamentari sense ingrés de les quotes degudes, la Tresoreria General de la Seguretat Social en reclama l'import al subjecte responsable incrementat amb el recàrrec que escaigui, d'acord amb el que disposa l'article 27 d'aquesta Llei, en els casos següents:

a) Falta de cotització respecte de treballadors donats d'alta, quan no s'hagin presentat els documents de cotització en termini reglamentari o quan, havent-se presentat, continguin errors aritmètics o de càlcul que resultin directament d'aquests documents. Si aquestes circumstàncies són comprovades per la Inspecció de Treball i Seguretat Social, ho han de comunicar a la Tresoreria General de la Seguretat Social amb la proposta de liquidació que escaigui.

b) Falta de cotització en relació amb treballadors donats d'alta que no constin als documents de cotització presentats en el termini reglamentari, respecte dels quals es considera que no han estat presentats els documents esmentats.

c) Diferències d'import entre les quotes ingressades i les que legalment correspongui liquidar, degudes a errors aritmètics o de càlcul que resultin directament dels documents de cotització presentats.

d) Deutes per quotes la liquidació de les quals no correspongui a la Inspecció de Treball i Seguretat Social.

2. També és procedent reclamar el deute quant, tenint en compte les dades que figuren a la Tresoreria General de la Seguretat Social i per aplicació de qualsevol norma amb rang de llei que no exclougui la responsabilitat per deutes de Seguretat Social, s'hagi d'exigir el pagament dels deutes esmentats:

a) Als responsables solidaris, cas en què la reclamació comprèn el principal del deute al qual s'estengui la responsabilitat solidària, els recàrrecs, els interessos i les costes meritats fins al moment en què s'emeti la reclamació.

b) Al responsable subsidiari, per no haver ingressat aquest el principal degut pel deutor inicial en el termini reglamentari assenyalat en la comunicació que, en aquest cas, es lliuri a aquest efecte.

c) A qui hagi assumit la responsabilitat a causa de la mort del deutor originari, cas en què la reclamació comprèn el principal del deute, els recàrrecs, els interessos i les costes meritats fins que s'emeti.

3. Els imports exigits en les reclamacions de deutes per quotes, impugnades o no, s'han de fer efectius dins els terminis següents:

a) Les notificades entre els dies 1 i 15 de cada mes, des de la data de la notificació fins al dia 5 del mes següent o l'hàbil immediatament posterior.

b) Les notificades entre els dies 16 i últim de cada mes, des de la data de notificació fins al dia 20 del mes següent o l'hàbil immediatament posterior.

4. Els deutes amb la Seguretat Social per recursos diferents de quotes també són objecte de reclamació de deute, en què s'ha d'indicar el seu import, així com els terminis reglamentaris d'ingrés.

5. La interposició de recurs d'alçada contra les reclamacions de deute només suspèn el procediment recaptador quan es garanteixi amb aval suficient o es consignï l'import del deute, inclòs, si s'escau, el recàrrec en què s'ha incorregut.

En cas de resolució desestimatòria del recurs, transcorregut el termini de 15 dies des de la seva notificació sense pagament del deute, s'inicia el procediment de constrenyiment mitjançant l'expedició de la provisió de constrenyiment o el procediment de deducció, segons escaigui.»

Set.

«Article 31. *Actes de liquidació de quotes.*

1. És procedent la formulació d'actes de liquidació en els deutes per quotes originades per:

a) Falta d'afiliació o d'alta de treballadors en qualsevol dels règims del sistema de la Seguretat Social.

b) Diferències de cotització per treballadors donats d'alta, quan les diferències esmentades no resultin directament dels documents de cotització presentats dins o fora del termini reglamentari.

c) Per derivació de la responsabilitat del subjecte obligat al pagament, sigui quina sigui la seva causa i el règim de la Seguretat Social aplicable, i partint de qualsevol norma amb rang de llei que no exclougui la responsabilitat per deutes de Seguretat Social. En els casos de responsabilitat solidària legalment previstos, la Inspecció pot estendre acta a tots els subjectes responsables o a algun d'ells, cas en què l'acta de liquidació comprèn el principal del deute al qual s'estengui la responsabilitat solidària, els recàrrecs, interessos i les costes meritades fins a la data en què s'estengui l'acta.

En els casos a què es refereixen els paràgrafs anteriors a), b) i c), la Inspecció de treball i Seguretat Social pot formular requeriments als subjectes obligats al pagament de quotes degudes per qualsevol causa, previ reconeixement del deute per aquells davant del funcionari actuant. En aquest cas, l'ingrés del deute per quotes contingut en el requeriment es fa efectiu fins a l'últim dia del mes següent al de la notificació. En cas d'incompliment del requeriment s'ha d'estendre acta de liquidació i d'infracció per impagament de quotes.

Les actes de liquidació de quotes les estén la Inspecció de Treball i Seguretat Social, i en tots els casos es notifiquen a través dels òrgans de la Inspecció que, així mateix, notifiquen les actes d'infracció practicades pels mateixos fets, en la forma que s'estableixi per reglament.

2. Les actes de liquidació esteses amb els requisits establerts per reglament, una vegada notificades als interessats, tenen el caràcter de liquidacions provisionals i s'eleva a definitives mitjançant un acte administratiu del respectiu cap de la unitat especialitzada de Seguretat Social de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, amb l'audiència prèvia de l'interessat. Contra els esmentats actes liquidatoris definitius es pot interposar recurs d'alçada davant l'òrgan jeràrquic superior del que els va dictar. Les actes de liquidació es traslladen als treballadors, i els que resultin afectats poden interposar reclamació respecte del període de temps o la base de cotització a què es contreu la liquidació.

3. Els imports dels deutes que figuren a les actes de liquidació es fan efectius fins a l'últim dia del mes següent al de la notificació, una vegada dictat el corresponent acte administratiu definitiu de liquidació, i en altre cas s'inicia el procediment de deducció o el procediment de constrenyiment en els termes que estableixen aquesta Llei i les normes de desplegament.

4. Les actes de liquidació i les d'infracció que es refereixen als mateixos fets les practiquen simultàniament la Inspecció de Treball i Seguretat Social. La competència i el procediment per a la seva resolució són els que assenyalen l'apartat 2 d'aquest article.

Les sancions per infraccions proposades en les esmentades actes d'infracció es redueixen automàticament al 50 per cent de la seva quantia, si l'infractor dona conformitat a la liquidació practicada ingressant el seu import en el termini que assenyalen l'apartat 3.»

Vuit.

«Article 32. *Determinació dels deutes per quotes.*

1. Les reclamacions de deutes per quotes s'estenen en funció de les bases declarades pel subjecte responsable. Si no existeix declaració, es pren com a base de cotització la mitjana entre la base mínima i màxima corresponent a l'últim grup de cotització conegut en el qual estigui enquadrada la categoria dels treballadors a què es refereixi la reclamació.

2. Les actes de liquidació s'estenen partint de la remuneració total que tingui dret a percebre el treballador o la que efectivament percebi si aquesta és superior per raó de la feina que realitzi per compte d'altri i que hagi d'integrar la base de cotització en els termes que estableixen la Llei o les normes de desplegament.

Quan la Inspecció de Treball i Seguretat Social es vegi en la impossibilitat de conèixer l'import de les remuneracions percebudes pel treballador, s'es-

tima com a base de cotització la mitjana entre la base mínima i màxima corresponent a l'últim grup de cotització conegut en què estigui enquadrada la categoria dels treballadors a què es refereixi l'acta de liquidació.»

Nou.

«Article 33. *Mesures cautelars.*

Per assegurar el cobrament dels deutes amb la Seguretat Social, la Tresoreria General pot adoptar mesures cautelars de caràcter provisional quan existeixin indicis racionals que, en un altre cas, el cobrament es veurà frustrat o greument dificultat.

a) Les mesures han de ser proporcionades al dany que es pretengui evitar. En cap cas s'adopten les que puguin produir un perjudici de reparació difícil o impossible.

La mesura cautelar pot consistir en alguna de les següents:

1a Retenció del pagament de devolucions d'ingressos indeguts o d'altres pagaments que hagi de realitzar la Tresoreria General de la Seguretat Social, en la quantia estrictament necessària per assegurar el cobrament del deute.

La retenció cautelar total o parcial d'una devolució d'ingressos indeguts s'ha de notificar a l'interessat juntament amb l'acord de devolució.

2a Embargament preventiu de béns o drets. Aquest embargament preventiu s'assegura mitjançant l'anotació als registres públics corresponents o mitjançant el dipòsit dels béns mobles embargats.

3a Qualsevol altra legalment prevista.

b) Quan el deute amb la Seguretat Social no estigui liquidat però s'hagi meritat i hagi transcorregut el termini reglamentari per al pagament, i sempre que correspongui a quantitats determinables per l'aplicació de les bases, tipus i altres dades objectives prèviament establertes que permetin fixar una xifra màxima de responsabilitat, la Tresoreria General de la Seguretat Social pot adoptar mesures cautelars que assegurin el seu cobrament, prèvia autorització, en el seu àmbit respectiu, del director provincial de la Tresoreria General de la Seguretat Social o, si s'escau, del director general d'aquesta o autoritat en qui deleguin.

c) Les mesures cautelars així adoptades s'han d'aixecar, encara que no hagi estat pagat el deute, si desapareixen les circumstàncies que van justificar la seva adopció o si, a sollicitud de l'interessat, s'acorda la substitució per una altra garantia que es consideri suficient.

Les mesures cautelars es poden convertir en definitives en el marc del procediment de constrenyiment. En un altre cas, s'han d'aixecar d'ofici, sense que es puguin prorrogar més enllà del termini de sis mesos des de la seva adopció.

d) Es pot acordar l'embargament preventiu de diners i mercaderies en una quantia suficient per assegurar el pagament del deute amb la Seguretat Social que correspongui exigir per activitats i treballs lucratiu exercits sense establiment quan els treballadors no hagin estat afiliats o, si s'escau, no hagin estat donats d'alta a la Seguretat Social.

Així mateix, es poden intervenir els ingressos dels espectacles públics de les empreses els treballadors de les quals no hagin estat afiliats ni donats d'alta o pels quals no han efectuat les seves cotitzacions a la Seguretat Social.»

Deu.

«Article 34. *Provisió de constrenyiment, impugnació d'aquesta, execució patrimonial i altres actes del procediment executiu.*

1. Transcorregut el termini reglamentari d'ingrés i una vegada adquireixin fermesa en via administrativa la reclamació de deute o l'acta de liquidació en els casos en què aquestes siguin procedents, sense que s'hagi satisfet el deute, s'inicia el procediment de constrenyiment mitjançant l'emissió de provisió de constrenyiment, en la qual s'ha d'identificar el deute pendent de pagament amb el càrrec corresponent.

2. La provisió de constrenyiment emesa per l'òrgan competent constitueix el títol executiu suficient per a l'inici del procediment de constrenyiment per la Tresoreria General de la Seguretat Social i té la mateixa força executiva que les sentències judicials per procedir contra els béns i drets dels subjectes obligats al pagament del deute.

En la notificació de la provisió de constrenyiment s'adverteix al subjecte responsable que si el deute exigut no s'ingressa dins dels 15 dies següents a la seva recepció o publicació són exigibles els interessos de demora meritats i s'ha de procedir a l'embargament dels seus béns.

3. El recurs d'alçada contra la provisió de constrenyiment només és admissible pels motius següents, degudament justificats:

- a) Pagament.
- b) Prescripció.
- c) Error material o aritmètic en la determinació del deute.
- d) Condonació, ajornament del deute o suspensió del procediment.
- e) Falta de notificació de la reclamació de deute, quan sigui procedent, de l'acta de liquidació o de les resolucions que aquestes o les autoliquidacions de quotes originin.

La interposició del recurs suspèn el procediment de constrenyiment, sense necessitat de presentar la garantia, fins a la resolució de la impugnació.

4. Si els interessats formulen recurs d'alçada o contenciós administratiu contra actes dictats en el procediment executiu diferents de la provisió de constrenyiment, el procediment de constrenyiment no se suspèn si no es realitza el pagament del deute perseguit, es garanteix amb un aval suficient o es consigna el seu import, inclosos el càrrec, els interessos meritats i un tres per cent del principal com a quantitat a compte de les costes establertes per reglament, a disposició de la Tresoreria General de la Seguretat Social.

5. L'execució contra el patrimoni del deutor s'efectua mitjançant l'embargament i la realització del valor o, si s'escau, l'adjudicació de béns del deutor a la Tresoreria General de la Seguretat Social. L'embargament s'efectua en una quantia suficient per cobrir el principal del deute, els càrrecs i els interessos i les costes del procediment que s'hagin causat i es prevegi que es causin fins a la data d'ingrés o de l'adjudicació a favor de la Seguretat Social, amb respecte sempre al principi de proporcionalitat.

Si el compliment de l'obligació amb la Seguretat Social estigués garantit mitjançant aval, penyora, hipoteca o qualsevol altra garantia personal o real, s'ha de procedir en primer lloc a executar-la, fet que realitzen en tot cas els òrgans de recaptació de l'Administració de la Seguretat Social, a través del procediment administratiu de constrenyiment.

6. Si el deutor és una administració pública, organisme autònom, entitat pública empresarial o, en general, qualsevol entitat de dret públic, l'òrgan competent de la Tresoreria General de la Seguretat Social, transcorreguts els terminis a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article, ha d'iniciar el procediment de deducció, i acordar, amb l'audiència prèvia de l'entitat afectada, la retenció a favor de la Seguretat Social en la quantia que correspongui per principal, càrrec i interessos, sobre l'import total que amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat s'hagi de transferir a l'entitat deutora; el deute queda extingit totalment o parcialment des que la Tresoreria General de la Seguretat Social apliqui l'import retingut al seu pagament.

Només s'inicia la via de constrenyiment sobre el patrimoni d'aquestes entitats, en els termes que estableix l'apartat 2 d'aquest article, quan la llei prevegi que puguin tenir la titularitat de béns embargables. En aquest cas, i una vegada definitiva en via administrativa la provisió de constrenyiment, l'òrgan competent de la Tresoreria General de la Seguretat Social ha d'acordar la retenció que preveu el paràgraf anterior, sense perjudici de la continuació del procediment de constrenyiment sobre els béns embargables fins a completar el cobrament dels debits.

7. Les costes i despeses que originin la recaptació en via executiva són sempre a càrrec del subjecte responsable del pagament.

8. El Govern, mitjançant un reial decret, a proposta del ministre de Treball i Afers Socials, ha d'aprovar el procediment oportú per a la cobrança dels debits a la Seguretat Social en via de constrenyiment.

9. El que disposen els números precedents s'entén sense perjudici del que preveuen especialment l'article 35 d'aquesta Llei i la normativa reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.»

Article 6. *Dades de caràcter personal.*

Es modifiquen els articles 36 i 66 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

U. L'apartat 6 de l'article 36 queda redactat en els termes següents:

«6. La cessió de les dades de caràcter personal, objecte de tractament automatitzat, que s'hagi d'efectuar a l'Administració de la Seguretat Social d'acord amb el que disposa aquest article o, en general, en compliment del deure de col·laborar per a la recaptació efectiva dels recursos de la Seguretat Social, no requereix el consentiment de l'afectat. En aquest àmbit, tampoc és aplicable el que, respecte a les administracions públiques, estableix l'apartat 1 de l'article 21 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

En els casos en què la cessió de dades s'efectuï per part de l'Agència Estatal de l'Administració Tributària, aquests s'instrumenten preferentment per mitjans electrònics, informàtics o telemàtics.»

Dos. Se suprimeix l'apartat 7 de l'article 36.

Tres. Es modifica la rúbrica i l'apartat 1 de l'article 66, que queden redactats en els termes següents:

«Article 66. *Reserva de dades i règim de personal.*

1. Les dades, els informes o antecedents obtinguts per l'Administració de la Seguretat Social en

l'exercici de les seves funcions tenen caràcter reservat i només es poden utilitzar per a les finalitats encomanades a les diferents entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social, sense que puguin ser cedits o comunicats a tercers, llevat que la cessió o comunicació tingui per objecte:

a) La investigació o persecució de delictes públics pels òrgans jurisdiccionals, el ministeri públic o l'Administració de la Seguretat Social.

b) La col·laboració amb les administracions tributàries a efectes del compliment d'obligacions fiscals en l'àmbit de les seves competències.

c) La col·laboració amb la Inspecció de Treball i Seguretat Social, en l'exercici de la funció inspectora o amb les altres entitats gestores de la Seguretat Social diferents del cedent i altres òrgans de l'Administració de la Seguretat Social.

d) La col·laboració amb qualssevol altres administracions públiques per a la lluita contra el frau en l'obtenció o la percepció d'ajuts o subvencions a càrrec de fons públics, inclosos els de la Unió Europea, així com en l'obtenció o la percepció de prestacions incompatibles en els diferents règims del sistema de la Seguretat Social.

e) La col·laboració amb les comissions parlamentàries d'investigació en el marc legalment establert.

f) La protecció dels drets i interessos dels menors o incapacitats pels òrgans jurisdiccionals o el ministeri públic.

g) La col·laboració amb el Tribunal de Comptes en l'exercici de les seves funcions de fiscalització de l'Administració de la Seguretat Social.

h) La col·laboració amb els jutges i tribunals en el curs del procés i per a l'execució de resolucions judicials fermes. La sol·licitud judicial d'informació exigeix resolució expressa, en què, perquè s'han esgotat els altres mitjans o fonts de coneixement sobre l'existència de béns i drets del deutor, es motivi la necessitat de demanar dades de l'Administració de la Seguretat Social.

1.1 L'accés a les dades, els informes o antecedents de tot tipus obtinguts per l'Administració de la Seguretat Social sobre persones físiques o jurídiques, sigui quin sigui el suport, pel personal al servei d'aquella i per a finalitats diferents de les funcions que li són pròpies, es considera sempre falta disciplinària greu.

1.2 Totes les autoritats i el personal al servei de l'Administració de la Seguretat Social que tinguin coneixement d'aquestes dades o informes estan obligats al més estricte i complet sigil respecte d'aquest, excepte en els casos dels delictes esmentats, en què s'han de limitar a deduir el tant de culpa o a remetre al ministeri fiscal una relació circumstanciada dels fets que es considerin constitutius de delictes. Amb independència de les responsabilitats penals o civils que puguin correspondre, la infracció d'aquest particular deure de sigil es considera sempre falta disciplinària molt greu.»

Quatre. Els actuals apartats 1 i 2 de l'article 66 passen a constituir, respectivament, els seus apartats 2 i 3.

Article 7. Mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social.

U. Es fa una nova redacció del paràgraf tercer i s'afegeix un paràgraf quart a l'apartat 3 de l'article 68 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«Aquesta col·laboració s'ha de portar a terme en els termes i les condicions que estableixen la disposició addicional onzena d'aquesta Llei i l'article 78 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, i altres normes reglamentàries de desplegament.

Les prestacions, assistències i serveis objecte de la col·laboració formen part de l'acció protectora de la Seguretat Social i estan subjectes al règim que estableixen aquesta Llei i les seves normes d'aplicació i desplegament.»

Dos. S'incorpora un incís final en el paràgraf segon de l'apartat 2 de la disposició addicional onzena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb la redacció següent:

«No obstant això, els treballadors que hagin sol·licitat o sol·licitin l'alta en el règim de Seguretat Social corresponent a partir de l'1 de gener de 1998 i optin per acollir-se a aquesta cobertura, l'han de formalitzar amb una mútua d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social. De la mateixa manera, els treballadors que en la data abans esmentada hagin optat per formalitzar la seva cobertura amb una mútua, només poden modificar l'opció a favor d'una altra mútua.»

Article 8. Patrimoni de la Seguretat Social.

A l'apartat 1 de l'article 81 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, s'hi afegeixen nous paràgrafs amb la redacció següent:

«En tot cas, en relació amb els béns immobles del patrimoni de la Seguretat Social que figurin adscrits o transferits a altres administracions públiques o a entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia o que hi estan vinculades o en depenen, els corresponen les funcions següents, llevat que a l'acord de traspàs o a partir d'aquest s'hagi previst una altra cosa:

a) Realitzar les reparacions necessàries amb vista a la seva conservació.

b) Efectuar les obres de millora que considerin convenients.

c) Exercir les accions possessòries que, en defensa dels béns esmentats, siguin procedents en dret.

d) Assumir, per subrogació, el pagament de les obligacions tributàries que afectin els béns esmentats.

Els béns immobles del patrimoni de la Seguretat Social adscrits a altres administracions o entitats de dret públic, llevat que s'estableixi una altra cosa en l'acord de traspàs o a partir d'aquest, reverteixen a la Tresoreria General de la Seguretat Social en el cas de no ús o canvi de destinació per a la qual es van adscriure, d'acord amb el que disposa la legislació reguladora del Patrimoni de l'Estat; són a càrrec de l'Administració o entitat a la qual van ser adscrites les despeses derivades de la seva conservació i manteniment, així com la subrogació en el pagament de les obligacions tributàries que els afectin, fins a l'acabament de l'exercici econòmic en el qual es produeixi l'esmentat canvi o falta d'ús.»

Article 9. Cessió de béns immobles.

Es fa una nova redacció de l'apartat 4 de l'article 84 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social,

aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«4. Els béns immobles del patrimoni de la Seguretat Social que no siguin necessaris per al compliment de les seves finalitats, i respecte dels quals no es consideri convenient la seva alienació o explotació, poden ser cedits gratuïtament per a finalitats d'utilitat pública o d'interès de la Seguretat Social pel ministre de Treball i Afers Socials, a proposta de la Tresoreria General de la Seguretat Social amb la comunicació prèvia a la Direcció General de Patrimoni de l'Estat.»

Article 10. *Sistema financer.*

Es modifica l'apartat 3 de l'article 87 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactat en els termes següents:

«3. En matèria de pensions causades per incapacitat permanent o mort derivades d'accident de treball la responsabilitat del qual correspongui assumir a les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social o, si s'escau, a les empreses declarades responsables, s'ha de procedir a la capitalització de l'import de les pensions esmentades, i les entitats assenyalades han de constituir a la Tresoreria General de la Seguretat Social, fins al límit de la seva responsabilitat respectiva, els capitals cost corresponents.

Per capital cost s'entén el valor actual de les prestacions esmentades, que es determina en funció de les característiques de cada pensió i aplicant els criteris tècnics actuuarials més apropiats, de manera que els imports que s'obtinguin garanteixin la cobertura de les prestacions amb el grau d'aproximació més adequat; a aquest efecte el Ministeri de Treball i Afers Socials ha d'aprovar les taules de mortalitat i la taxa d'interès aplicables.

Així mateix, el Ministeri de Treball i Afers Socials pot establir l'obligació de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social de reassegurar els riscos assumits que es determinin, a través d'un règim de reassegurança proporcional obligatori i no proporcional facultatiu o mitjançant qualsevol altre sistema de compensació de resultats.»

Article 11. *Ingrés de quotes fora de termini.*

Es modifica l'apartat 3 de l'article 113 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactat en els termes següents:

«3. L'ingrés de les quotes fora de termini reglamentari s'efectua d'acord amb el tipus de cotització vigent en la data en què les quotes es van meritjar.»

Article 12. *Responsabilitat per cotitzacions i altres recursos.*

U. S'afegeixen dos nous apartats, 3 i 4, a l'article 15 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«3. Són responsables del compliment de l'obligació de cotitzar i del pagament dels altres recursos de la Seguretat Social les persones físiques o jurídiques o entitats sense personalitat a les quals les normes reguladores de cada règim i recurs imposin directament l'obligació del seu ingrés i, a

més, els que siguin responsables solidaris, subsidiaris o successors mortis causa d'aquells, perquè hi concorren fets, omissions, negocis o actes jurídics que determinen aquestes responsabilitats, en aplicació de qualsevol norma amb rang de llei que es refereixi o no exclouï expressament les obligacions de Seguretat Social, o de pactes o convenis no contraris a les lleis. L'esmentada responsabilitat solidària, subsidiària o mortis causa es declara i s'exigeix mitjançant el procediment recaptador que estableixen aquesta Llei i la seva normativa de desplegament.

4. En cas que la responsabilitat per l'obligació de cotitzar correspongui a l'empresari, es pot dirigir el procediment recaptador que estableixen aquesta Llei i la seva normativa de desplegament contra qui efectivament rebí la prestació de serveis dels treballadors que ocupi, encara que formalment no figuri com a empresari als contractes de treball, als registres públics o als arxius de les entitats gestores i serveis comuns.»

Dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 104 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«1. L'empresari és subjecte responsable del compliment de l'obligació de cotització i ha d'ingressar les aportacions pròpies i les dels seus treballadors, en la seva totalitat.

També han de respondre solidàriament, subsidiàriament o mortis causa les persones o les entitats sense personalitat a què es refereixen els articles 15 i 127.1 i 2 d'aquesta Llei.

La responsabilitat solidària per successió en la titularitat de l'explotació, indústria o negoci que estableix l'article 127 esmentat s'estén a la totalitat dels deutes generats anteriorment al fet de la successió. S'entén que existeix la successió encara que sigui una societat laboral la que continuï l'explotació, indústria o negoci, estigui o no constituïda per treballadors que han de prestar serveis per compte de l'empresari anterior.

En cas que l'empresari sigui una societat o entitat dissolta i liquidada, les seves obligacions de cotització a la Seguretat Social pendents s'han de transmetre als socis o participants en el capital, que n'han de respondre solidàriament i fins al límit del valor de la quota de liquidació que se'ls ha adjudicat.»

Article 13. *Incapacitat permanent.*

S'afegeixen dos nous paràgrafs a l'article 138.2.b) del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«En els casos en què s'accedeixi a la pensió d'incapacitat permanent des d'una situació d'alta o assimilada a l'alta, sense obligació de cotitzar, el període dels 10 anys, dins dels quals hagi d'estar comprès, almenys, una cinquena part del període de cotització exigible, es computa, cap enrere, des de la data en què va cessar l'obligació de cotitzar.

En els casos als quals es refereix el paràgraf anterior, i respecte de la determinació de la base reguladora de la pensió, s'aplica el que estableixen, respectivament, els apartats 1, 2 i 4 de l'article 140.»

Article 14. Base reguladora de les pensions d'incapacitat permanent derivada de contingències comunes i de jubilació.

U. S'incorpora un segon paràgraf a l'apartat 4 de l'article 140 del text refós de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els següents termes:

«En els casos en què en algun dels mesos que s'ha de tenir en compte per a la determinació de la base reguladora, l'obligació de cotitzar només existeixi durant una part d'aquest, escau la integració assenyalada en el paràgraf anterior, per la part del mes en què no hi hagi obligació de cotitzar, sempre que la base de cotització corresponent al primer període no assoleixi la quantia de la base mínima mensual assenyalada. En aquest cas, la integració arriba fins a aquesta última quantia.»

Dos. S'afegeix un segon paràgraf a l'apartat 1.2 de l'article 162 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els següents termes:

«En els casos en què en algun dels mesos que s'ha de tenir en compte per a la determinació de la base reguladora, l'obligació de cotitzar existeixi només durant una part d'aquest mateix, escau la integració assenyalada en el paràgraf anterior, per la part del mes en què no hi hagi obligació de cotitzar, sempre que la base de cotització corresponent al primer període no arribi a la quantia de la base mínima mensual assenyalada. En aquest cas, la integració arriba fins a aquesta última quantia.»

Article 15. Revisió de les pensions d'incapacitat permanent.

Es modifica el primer paràgraf de l'apartat 2 de l'article 143 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«Tota resolució, inicial o de revisió, per la qual es reconegui el dret a les prestacions d'incapacitat permanent, en qualsevol dels seus graus, o es confirmi el grau reconegut prèviament, ha de fer constar necessàriament el termini a partir del qual es pot instar la revisió per agreujament o millora de l'estat invalidant professional, en tant que l'incapacitat no hagi complert l'edat mínima que estableix l'article 161 d'aquesta Llei, per accedir al dret a la pensió de jubilació. Aquest termini és vinculant per a tots els subjectes que puguin promoure la revisió.»

Article 16. Beneficiaris de la pensió d'invalidesa en la seva modalitat no contributiva.

Es fa una nova redacció del paràgraf tercer de l'article 144.1.d) del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«Els beneficiaris de la pensió d'invalidesa, en la seva modalitat no contributiva, que siguin contractats per compte d'altri, que s'estableixin per compte propi o que s'acullin als programes de renda activa d'inserció per a treballadors aturats de llarga durada més grans de 45 anys, recuperen automàticament, si s'escau, el dret a la pensió esmentada quan, res-

pectivament, se'ls extingeixi el contracte, deixin d'exercir la seva activitat laboral o cessin en el programa de renda activa d'inserció; a aquest efecte, no obstant el que preveu l'apartat 5 d'aquest article, no es tenen en compte, en el còmput anual de les seves rendes, les que hagin percebut en virtut de la seva activitat laboral per compte d'altri, propi o per la seva integració al programa de renda activa d'inserció en l'exercici econòmic en el qual es produeixi l'extinció del contracte, la cessació en l'activitat laboral o en el programa esmentat.»

Article 17. Pensió de viduitat.

Es modifica el primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 174 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«1. Té dret a la pensió de viduitat, amb caràcter vitalici, llevat que es produeixi alguna de les causes d'extinció que legalment o reglamentàriament s'estableixin, el cònjuge supervivent quan, a la mort del seu cònjuge, aquest, si en morir està en alta o en situació assimilada a la d'alta, ha completat un període de cotització de cinc-cents dies, dins d'un període ininterromput de cinc anys immediatament anteriors a la data del fet causant de la pensió. En els casos en els quals es causi aquella des d'una situació d'alta o d'assimilada a l'alta, sense obligació de cotitzar, el període de cotització de cinc-cents dies ha d'estar comprès dins d'un període ininterromput de cinc anys immediatament anteriors a la data en què va cessar l'obligació de cotitzar. En qualsevol cas, si la causa de la mort és un accident, sigui o no de treball, o una malaltia professional, no s'exigeix cap període previ de cotització.»

Article 18. Compatibilitat de les prestacions de mort i supervivència.

U. S'afegeix un segon paràgraf a l'apartat 1 de l'article 179 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«La pensió de viduitat, en els termes del segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 174, és incompatible amb el reconeixement d'una altra pensió de viduitat, en qualsevol dels règims de la Seguretat Social, llevat que les cotitzacions acreditades en cada un dels règims se superposin, almenys, durant 15 anys.»

Dos. S'afegeix un tercer paràgraf a l'apartat 2 de l'article 179 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«És aplicable a les pensions d'orfanat el que preveu, respecte de les pensions de viduitat, el segon paràgraf de l'apartat 1.»

Tres. S'afegeix un nou apartat 6 a l'article 179 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«6. És aplicable a les pensions en favor de familiars el que preveu per a les pensions de viduitat el segon paràgraf de l'apartat 1.»

Article 19. *Prestacions familiars de la Seguretat Social.*

U. Es modifica el paràgraf d) de l'apartat 1 de l'article 38 de la Llei general de la Seguretat Social, text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«d) Prestacions familiars de la Seguretat Social, en les seves modalitats contributiva i no contributiva.

Les prestacions familiars, en la seva modalitat no contributiva, s'atorguen d'acord amb la regulació d'aquestes que conté el títol II d'aquesta Llei.»

Dos. Es modifica l'últim paràgraf de l'article 86.2.b) del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«Les prestacions familiars regulades a la secció segona del capítol IX del títol II d'aquesta Llei.»

Tres. Es modifica el capítol IX del títol II del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«CAPÍTOL IX

Prestacions familiars

SECCIÓ 1a MODALITAT CONTRIBUTIVA

Article 180. *Prestacions.*

El primer any d'excedència amb reserva de lloc de treball del període d'excedència de la qual els treballadors, d'acord amb la legislació aplicable, gaudeixin per raó de l'atenció de cada fill, natural o adoptat, o d'un menor acollit, en els casos d'acolliment familiar permanent o preadoptiu, o per atenció d'altres familiars, té la consideració de període de cotització efectiva, a efectes de les prestacions corresponents de la Seguretat Social per jubilació, incapacitat permanent, mort o supervivència i maternitat.

El període considerat de cotització efectiva a què es refereix el paràgraf anterior té una durada de 15 mesos si la unitat familiar de la qual forma part el menor per raó de l'atenció del qual se sol·licita l'excedència té la consideració de família nombrosa categoria general, o de 18 mesos si té la de categoria especial.

SECCIÓ 2a MODALITAT NO CONTRIBUTIVA

Article 181. *Prestacions.*

Les prestacions familiars de la Seguretat Social, en la seva modalitat no contributiva, consisteixen en:

a) Una assignació econòmica per cada fill, menor de 18 anys o, quan sent més gran d'aquesta edat, estigui afectat per una minusvalidesa, en un grau igual o superior al 65 per cent, a càrrec del beneficiari, sigui quina sigui la naturalesa legal de la filiació d'aquells, així com pels menors acollits, en acolliment familiar, permanent o preadoptiu.

El causant no perd la condició de fill o menor acollit a càrrec pel mer fet de fer un treball lucratiu, per compte propi o d'altri, sempre que continuï convivint amb el beneficiari de la prestació i que els ingressos anuals del causant en concepte de rendiments del treball no superin el 75 per cent del salari mínim interprofessional, també en còmput anual.

Aquesta condició es manté encara que l'afiliació del causant com a treballador suposi el seu enqua-

drament en un règim de Seguretat Social diferent d'aquell en què estigui afiliat el beneficiari de la prestació.

b) Una prestació econòmica de pagament únic a tant alçat per naixement o adopció del tercer o successius fills.

c) Una prestació econòmica de pagament únic per part o adopció múltiples.

Subsecció 1a Assignació econòmica per fill o menor acollit a càrrec

Article 182. *Beneficiaris.*

1. Tenen dret a l'assignació econòmica per fill o menor acollit a càrrec els qui:

a) Resideixin legalment en territori espanyol.

b) Tinguin a càrrec seu fills o menors acollits en qui concorrin les circumstàncies assenyalades en el paràgraf a) de l'article anterior, i que resideixin en territori espanyol.

En els casos de separació judicial o divorci, el dret a la percepció de l'assignació es conserva per al pare o la mare pels fills o menors acollits que tingui a càrrec seu.

c) No percebin ingressos anuals, de qualsevol naturalesa, superiors a 8.264,28 euros. La quantia anterior s'incrementa en un 15 per cent per cada fill o menor acollit a càrrec, a partir del segon, aquest inclòs.

Això no obstant, si es tracta de persones que formen part de famílies nombroses d'acord amb el que estableix la Llei de protecció a les famílies nombroses, també tenen dret a la indicada assignació econòmica per fill a càrrec si els seus ingressos anuals no són superiors a 14.200 euros, en els casos en què concorrin tres fills a càrrec, i s'incrementa en 2.300 euros per cada fill a càrrec a partir del quart, aquest inclòs.

En el cas de convivència del pare i de la mare, si la suma dels ingressos de tots dos supera els límits d'ingressos establerts en els paràgrafs anteriors, no es reconeix la condició de beneficiari a cap d'ells. S'aplica la mateixa regla en els casos en què els acolliments familiar, permanent o preadoptiu, s'hagin constituït per dues persones que formin una mateixa unitat familiar.

Els límits d'ingressos anuals a què es refereixen els dos primers paràgrafs s'actualitzen anualment a la Llei de pressupostos generals de l'Estat, respecte de la quantia establerta en l'exercici anterior, almenys, en el mateix percentatge que a l'esmentada llei s'estableixi com a increment general de les pensions contributives de la Seguretat Social.

Això no obstant, també poden ser beneficiaris de les assignacions econòmiques per fill o menor acollit a càrrec els qui percebin ingressos anuals, per qualsevol naturalesa, que, superant la xifra indicada en els paràgrafs anteriors, siguin inferiors a la quantia que resulti de sumar a l'esmentada xifra el producte de multiplicar l'import anual de l'assignació per fill o menor acollit pel nombre de fills o menors acollits a càrrec dels beneficiaris.

En aquests casos, la quantia anual de l'assignació és igual a la diferència entre els ingressos percebuts pel beneficiari i la xifra resultant d'aplicar el que disposa el paràgraf anterior. La quantia es distribueix entre els fills o menors acollits a càrrec del beneficiari i les mensualitats a l'assignació de les quals es tingui dret, dins de cada exercici econòmic.

No es reconeix assignació econòmica per fill o menor acollit a càrrec, quan la diferència a què es refereix el paràgraf anterior sigui inferior a l'im-

port mensual de l'assignació, per cada fill o menor acollit a càrrec no minusvàlid, establerta a l'apartat 1 de l'article 182 bis.

d) No tinguin dret, ni el pare ni la mare, a prestacions d'aquesta mateixa naturalesa en qualsevol altre règim públic de protecció social.

2. També són beneficiaris de l'assignació que, si s'escau i per raó d'ells, hagi correspost als seus pares, els orfes de pare i mare, menors de 18 anys o minusvàlids en un grau igual o superior al 65 per cent.

Se segueix el mateix criteri en el cas dels qui no siguin orfes i hagin estat abandonats pels seus pares, sempre que no estiguin en règim d'acolliment familiar, permanent o preadoptiu.

També són beneficiaris de les assignacions que per raó d'ells correspondrien als seus pares els fills minusvàlids més grans de divuit anys que no hagin estat incapacitats judicialment i conservin la seva capacitat d'obrar.

Quan es tracti de menors no minusvàlids, és requisit indispensable que els seus ingressos anuals, inclosa, si s'escau, la pensió d'orfanat, no superin el límit que estableix el paràgraf c) de l'apartat 1.

3. A efectes del reconeixement de la condició de beneficiari, en els casos de fills o menors acollits minusvàlids a càrrec, no s'exigeix límit de recursos econòmics.

Article 182 bis. *Quantia de les assignacions.*

1. La quantia de l'assignació econòmica a la qual es refereix el paràgraf a) de l'article 181 és, en còmput anual, de 291 euros, excepte en els casos especials que conté l'apartat següent.

2. En els casos en què el fill o menor acollit a càrrec tingui la condició de minusvàlid, l'import de l'assignació econòmica és, en còmput anual, el següent:

a) 581,66 euros, quan el fill o menor acollit a càrrec sigui menor de 18 anys i el grau de minusvalidesa sigui igual o superior al 33 per cent.

b) 3.129,48 euros, quan el fill a càrrec sigui més gran de 18 anys i estigui afectat per una minusvalidesa en un grau igual o superior al 65 per cent.

c) 4.694,28 euros, quan el fill a càrrec sigui més gran de 18 anys, estigui afectat per una minusvalidesa en un grau igual o superior al 75 per cent i, com a conseqüència de pèrdues anatòmiques o funcionals, necessiti el concurs d'una altra persona per realitzar els actes més essencials de la vida, com vestir-se, desplaçar-se, menjar o anàlegs.

Article 182 ter. *Determinació del grau de minusvalidesa i de la necessitat del concurs d'una altra persona.*

El grau de minusvalidesa, a efectes del reconeixement de les assignacions per fill o menor acollit minusvàlid a càrrec, així com la situació de dependència i la necessitat del concurs d'una altra persona a la qual es refereix l'apartat 2.c) de l'article anterior, s'ha de determinar mitjançant l'aplicació del barem aprovat pel Govern mitjançant un real decret.

Article 183. *Declaració i efectes de les variacions familiars.*

1. Tot beneficiari està obligat a declarar totes les variacions que es produeixin a la seva família, sempre que aquestes s'hagin de tenir en compte a efectes del naixement, modificació o extinció del dret.

En cap cas és necessari acreditar documentalment els fets o les circumstàncies, com ara l'import de les pensions i els subsidis, que l'Administració de la Seguretat Social hagi de conèixer per si directament.

Tot beneficiari està obligat a presentar, dins del primer trimestre de cada any, una declaració expressiva dels ingressos que hi ha hagut durant l'any anterior.

2. Quan es produeixin les variacions a les quals es refereix l'apartat anterior, tenen efecte, en cas de naixement del dret, a partir del primer dia del trimestre natural immediatament següent a la data en què s'hagi sol·licitat el reconeixement d'aquest i, en cas d'extinció del dret, les variacions no produeixen efecte fins a l'últim dia del trimestre natural dins del qual s'hagi produït la variació de què es tracti.

Article 184. *Meritació i abonament.*

1. Les assignacions econòmiques per fill o menor acollit a càrrec es meriten en funció de les mensualitats a les quals, dins de cada exercici econòmic, tingui dret el beneficiari.

2. L'abonament de les assignacions econòmiques per fill o menor acollit a càrrec s'efectua amb la periodicitat que estableixin les normes de despagament d'aquesta Llei.

Subsecció 2a *Prestació per naixement o adopció d'un tercer fill o successius*

Article 185. *Beneficiaris.*

1. Els qui tinguin dos o més fills tenen dret, amb motiu del naixement o l'adopció a Espanya d'un altre fill, a una prestació econòmica del sistema de la Seguretat Social en la quantia i en les condicions que estableixen els apartats següents.

Es tenen en compte, per al còmput del tercer fill o successiu, tots els fills, amb independència de la seva filiació, comuns o no comuns, que convisquin a la unitat familiar i estiguin a càrrec dels pares.

També tenen dret a la prestació els qui, amb independència del nombre de fills, arribin a tenir, amb motiu del naixement o l'adopció, tres fills o més.

A efecte del còmput del nombre de fills per ser beneficiari d'aquesta prestació, els fills afectats per una minusvalidesa igual o superior al 33 per cent computen doble.

2. A efectes de la consideració de beneficiari de la prestació és necessari que el pare, la mare o, si no, la persona que s'estableixi per reglament, compleixi els requisits que estableixen els paràgrafs a), c) i d) de l'apartat 1 de l'article 182.

En el cas de convivència del pare i de la mare si la suma dels ingressos percebuts per tots dos supera els límits que estableix el paràgraf c), apartat 1, de l'article 182, no es reconeix la condició de beneficiari a cap d'ells.

Article 186. *Quantia de la prestació.*

1. La prestació econòmica per naixement o adopció d'un tercer fill o successius consisteix en un pagament únic de 450,76 euros, per cada fill, natural o adoptat, a partir del tercer.

2. En els casos en què els ingressos anuals percebuts, per qualsevol naturalesa, superant el límit establert en el paràgraf c), apartat 1, de l'article 182, siguin inferiors a l'import conjunt que resulti de sumar a l'esmentat límit l'import de la prestació, la quantia d'aquesta última és igual a la diferència entre els ingressos percebuts pel beneficiari i l'indicat import conjunt.

No es reconeix la prestació en els casos en què la diferència a què es refereix el paràgraf anterior sigui inferior a l'import mensual de l'assignació, per cada fill o acollit no minusvàlid, establerta a l'apartat 1 de l'article 182 bis.

Subsecció 3a Prestació per part o adopció múltiples

Article 187. Beneficiaris.

Són beneficiaris de la prestació econòmica per part o adopció múltiples produïts a Espanya les persones, pare o mare o, si no, la persona que s'estableixi per reglament, que compleixi els requisits establerts en els paràgrafs a) i d) de l'article 182.

S'entén que existeix part o adopció múltiple quan el nombre de nascuts o adoptats sigui igual o superior a dos.

Article 188. Quantia.

La quantia de la prestació econòmica per part o adopció múltiples és la següent:

Nombre de fills nascuts o adoptats	Nombre de vegades el salari mínim interprofessional
2	4
3	8
4 i més	12

Subsecció 4a Disposicions comunes

Article 189. Incompatibilitats.

1. En el cas que en el pare i la mare es donin les circumstàncies necessàries per tenir la condició de beneficiaris de les prestacions regulades en aquesta secció, el dret a percebre-la només pot ser reconegut en favor d'un d'ells.

2. Les prestacions regulades en aquesta secció són incompatibles amb la percepció, per part del pare o la mare, de qualsevol altra prestació anàloga establerta en els restants règims públics de protecció social.

En els casos en què un dels pares estigui inclòs, per raó de l'activitat exercida o per la seva condició de pensionista, en un règim públic de Seguretat Social, la prestació corresponent és reconeguda per l'esmentat règim.

3. La percepció de les assignacions econòmiques per fill o acollit minusvàlid a càrrec, establertes a l'apartat 2, paràgrafs b) i c), de l'article 182 bis, és incompatible amb la condició, per part del fill, de pensionista d'invalidesa o jubilació en la modalitat no contributiva, així com de pensionista d'orfanat amb 18 o més anys i incapacitat per a qualsevol feina.

Article 190. Col·laboració del Registre Civil.

Les oficines del Registre Civil han de facilitar a l'entitat gestora la informació que aquesta sol·liciti sobre les inscripcions i les dades que hi figuren i que puguin tenir relació amb el naixement, modificació, conservació o extinció del dret a l'assignació econòmica per fill o menor acollit a càrrec.»

Quatre. El paràgraf primer de l'apartat 1 de la disposició addicional vuitena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, queda redactat en els termes següents:

«És aplicable a tots els règims que integren el sistema de la Seguretat Social el que disposen els

articles 137, apartats 2 i 3; 138, 140, apartats 1, 2 i 3; 143; 161, apartats 1.b), 4 i 5; 162, apartats 1.1, 2, 3, 4 i 5; 163; 165; 174, apartats 1, paràgraf segon, 2 i 3; 175, apartats 1, paràgraf segon, i 2; 176, apartat 4, i 177, apartat 1, segon paràgraf. Igualment, són aplicables les normes sobre les prestacions familiars contingudes en el capítol IX del títol II d'aquesta Llei; la disposició addicional setena bis i les disposicions transitòries cinquena, apartat 1, cinquena bis i sisena bis, totes d'aquesta Llei.»

Article 20. Exigència d'estar al corrent de pagament per a l'accés a les prestacions de la Seguretat Social.

S'afegeix una nova disposició addicional, la trenta-novena, al text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb la redacció següent:

«Disposició addicional trenta-novena. *Requisit d'estar al corrent en el pagament de les quotes a l'efecte de les prestacions.*

En el cas de treballadors que siguin responsables de l'ingrés de cotitzacions, per al reconeixement de les corresponents prestacions econòmiques de la Seguretat Social és necessari que el causant estigui al corrent en el pagament de les cotitzacions de la Seguretat Social, encara que la corresponent prestació sigui reconeguda, com a conseqüència del còmput recíproc de cotitzacions, en un règim de treballadors per compte d'altri.

A aquests efectes, és aplicable el mecanisme d'invitació al pagament que preveu l'article 28.2 del Decret 2530/1970, de 20 d'agost, pel qual es regula el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms, sigui quin sigui el règim de Seguretat Social en què l'interessat estigui incorporat, en el moment d'accedir a la prestació o en el moment en què aquesta es causi.»

Article 21. Consentiment de l'interessat a efectes de tramesa a l'entitat gestora de dades mèdiques, als efectes del reconeixement de les prestacions econòmiques.

S'afegeix una nova disposició addicional, la quarantena, al text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb la redacció següent:

«Disposició addicional quarantena. *Tramesa de dades mèdiques necessàries per al reconeixement de les prestacions econòmiques de la Seguretat Social.*

En els procediments de declaració de la incapacitat permanent, a efectes de les corresponents prestacions econòmiques de la Seguretat Social, així com respecte al reconeixement o manteniment de la percepció de les prestacions d'incapacitat temporal, orfanat o assignacions familiars per fill a càrrec, s'entén atorgat el consentiment de l'interessat o del seu representant legal, a efectes de la tramesa, per part de les institucions sanitàries dels informes, documentació clínica, i altres dades mèdiques estrictament relacionades amb les lesions i malalties que ha tingut l'interessat que siguin rellevants per a la resolució del procediment, llevat que consti opció d'aquells expressa i per escrit.»

Article 22. Règim de l'assistència sanitària dels funcionaris procedents de l'extingit règim especial de funcionaris de l'Administració local.

S'afegeix una nova disposició addicional, la quarantena, al text refós de la Llei general de la Seguretat

Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb la redacció següent:

«Disposició adicional quaranta-unena. Règim de l'assistència sanitària dels funcionaris procedents de l'extingit règim especial de funcionaris de l'Administració local.

La cobertura de l'assistència sanitària dels funcionaris procedents de l'extingit règim especial de funcionaris de l'Administració local, així com del personal procedent d'aquesta última, que percebin la prestació del sistema nacional de salut i amb càrrec a les corporacions, institucions o entitats que integren l'Administració local, queda sotmesa a tots els efectes al règim jurídic i econòmic aplicable a la contingència compresa a l'acció protectora del règim general de la Seguretat Social.»

Article 23. Modificació de la Llei de procediment laboral.

Es fa una nova redacció del paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 3 del text refós de la Llei de procediment laboral, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/1995, de 7 d'abril, que queda redactat en els termes següents:

«b) De les resolucions i actes dictats en matèria d'inscripció d'empreses, formalització de la protecció davant riscos professionals, tarifació, cobertura de la prestació d'incapacitat temporal, afiliació, alta, baixa i variacions de dades de treballadors, així com en matèria de liquidació i gestió recaptadora i altres actes administratius diferents dels de la gestió de prestacions de la Seguretat Social.

Així mateix, queden excloses del seu coneixement les resolucions en matèria de gestió recaptadora dictades per la seva respectiva entitat gestora en el cas de quotes de recaptació conjunta amb les quotes de Seguretat Social, així com les relatives a les actes de liquidació i d'infracció.»

Article 24. Modificacions de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social.

Es modifiquen els articles 21, 22 i 23 del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, en els termes següents:

U. Es fa una nova redacció de l'apartat 3 de l'article 21, en els termes següents:

«3. No comunicar, dins el termini i en la forma escaient, les baixes dels treballadors que cessin en el servei de l'empresa així com les altres variacions que els afectin o la seva no-transmissió pels obligats o acollits a la utilització de sistema de presentació per mitjans informàtics, electrònics o telemàtics.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 22, en els termes següents:

«1. Iniciar la seva activitat sense haver sol·licitat la inscripció a la Seguretat Social; no comunicar l'obertura i la cessació d'activitat dels centres de treball a efectes de la seva identificació; i les variacions de dades o altres obligacions establertes per reglament en matèria d'inscripció d'empreses i identificació de centres de treball o la seva no-transmissió pels obligats o acollits a la utilització de sistemes de presentació per mitjans informàtics, electrònics o telemàtics.»

Tres. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 22 en els termes següents:

«2. No sol·licitar, dins el termini i en la forma escaient, l'afiliació inicial o l'alta dels treballadors

que ingressin al seu servei o la seva no-transmissió pels obligats o acollits a la utilització de sistemes de presentació per mitjans informàtics, electrònics o telemàtics. A aquests efectes, es considera una infracció per cada un dels treballadors afectats.»

Quatre. Es dota de contingut l'apartat 3 de l'article 22, que queda redactat en els termes següents:

«3. No ingressar, en la forma i els terminis reglamentaris, les quotes corresponents que per tots els conceptes recapta la Tresoreria General de la Seguretat Social, havent presentat els documents de cotització o havent utilitzat els sistemes de presentació per mitjans informàtics, electrònics o telemàtics, sempre que la falta d'ingrés no obeeixi a una situació extraordinària de l'empresa i que l'impagament de quotes i conceptes de recaptació conjunta amb aquestes no sigui constitutiu de delictes d'acord amb l'article 307 del Codi penal.»

Cinc. Se suprimeixen els apartats 4 i 5 i es fa una nova numeració dels actuals apartats 6 a 12 de l'article 22, que passen a constituir els seus apartats 4 a 10, respectivament.

Sis. Es modifica el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 23, que queda redactat en els termes següents:

«b) No ingressar, en el termini i les formes reglamentaris, les quotes corresponents que per tots els conceptes recapta la Tresoreria General de la Seguretat Social, no havent presentat els documents de cotització ni utilitzat els sistemes de presentació per mitjans informàtics, electrònics o telemàtics, així com retenir indegudament, no ingressant-la dins del termini, la part de quota de Seguretat Social descomptada als seus treballadors o efectuar descomptes superiors als legalment establerts, no ingressant-los en el termini reglamentari, sempre que, en un cas i l'altre, no siguin constitutius de delictes d'acord amb l'article 307 del Codi penal.»

Disposició adicional primera. Infraccions en l'ordre social.

S'afegeix un nou apartat 2 a l'article 96 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, i el seu contingut actual passa a constituir l'apartat 1, tot això en els termes següents:

«2. Contra les resolucions relatives a les sancions que les entitats de les prestacions imposin als treballadors i beneficiaris de prestacions, d'acord amb el que estableix l'article 47 de la Llei d'infraccions i sancions de l'ordre social, text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, s'hi pot interposar recurs davant els òrgans jurisdiccionals de l'ordre social, amb la reclamació prèvia davant de l'entitat gestora competent en la forma que preveu l'article 71 del text refós de la Llei de procediment laboral, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/1995, de 7 d'abril.»

Disposició adicional segona. Pensió de jubilació.

1. Es modifica el paràgraf primer de l'article 161.3.d) del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactat en els termes següents:

«d) Que la cessació a la feina, com a conseqüència de l'extinció del contracte de treball, no s'hagi produït per causa imputable a la lliure volun-

tat del treballador. A aquests efectes, s'entén per lliure voluntat del treballador la inequívoca manifestació de voluntat de qui, podent continuar la relació laboral i no existint cap raó objectiva que ho impedeixi, decideix posar-hi fi. Es presumeix que la cessació en la relació laboral s'ha produït de forma involuntària quan l'extinció s'hagi produït per alguna de les causes que preveu l'article 208.1.1 d'aquesta Llei.»

2. Es modifica el quart paràgraf de la norma segona, apartat 1, de la disposició transitòria tercera del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactat en els termes següents:

«A aquests efectes, s'entén per lliure voluntat del treballador la inequívoca manifestació de voluntat de qui, podent continuar la seva relació laboral i no existint cap raó objectiva que ho impedeixi, decideix posar-hi fi. Es presumeix que la cessació en la relació laboral s'ha produït de forma involuntària quan l'extinció s'hagi produït per alguna de les causes que preveu l'article 208.1.1 d'aquesta Llei.»

Disposició addicional tercera. *Comptes de la Seguretat Social.*

Es modifica l'article 94 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, de manera que el contingut actual de l'article esmentat passa a constituir el seu apartat número 1 i s'hi afegeix un apartat 2 amb la redacció següent:

«2. S'autoritza el ministre de Treball i Afers Socials perquè pugui disposar la no-liquidació o, si s'escau, l'anul·lació i baixa en comptabilitat de totes les liquidacions de les quals resultin deutes inferiors a la quantia que s'estimi i es fixi com a insuficient per cobrir el cost que la seva exacció i recaptació representin.»

Disposició addicional quarta. *Contractació a la Seguretat Social.*

Es modifica l'article 95 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, a l'objecte d'afegir-hi un nou paràgraf e) amb la redacció següent:

«e) La situació d'estar al corrent en el compliment d'obligacions amb la Seguretat Social requerida per contractar amb les administracions públiques pel paràgraf f) de l'article 20 de la Llei de contractes de les administracions públiques també és exigible per al cobrament del preu del contracte i durant la seva vigència.»

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que estableix aquesta Llei i expressament les següents:

- L'article 76 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.
- La disposició addicional catorzena de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.
- Els articles 2 i 3 del Reial decret llei 1/2000, de 14 de gener, sobre determinades mesures de millora de la protecció familiar de la Seguretat Social.
- Els articles 153 a 159, ambdós inclusivament, del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

Disposició final primera. *Disposicions d'aplicació i desplegament.*

S'autoritza el Govern per dictar les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquesta Llei.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor el dia primer del mes següent al de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», llevat del que estableixen els seus articles 3, 4 i 5, que entren en vigor el dia primer del sisè mes següent al de l'esmentada publicació.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 10 de desembre de 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

22717 LLEI 53/2003, de 10 de desembre, sobre ocupació pública de discapacitats. («BOE» 296, d'11-12-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'accés de les persones amb discapacitat a l'ocupació pública en les diferents administracions públiques continua oferint un panorama descoratjador.

Encara que hi hagi un manament legal explícit i molt clar en la Llei de la funció pública, la realitat és el seu lamentable incompliment.

Segons dades facilitades pel Govern, com a resposta a una pregunta feta pel Grup Parlamentari Socialista, als anys 2000 i 2001 s'estima que el nombre de persones amb discapacitat que van arribar a aprovar a les diferents convocatòries per a funcionaris de l'Administració General de l'Estat oscil·lava al voltant del 0,2 per 100. L'Estat va convocar un total de 94 places per a persones amb discapacitat en aquells exercicis, però només es van cobrir 10 places per a persones amb un 33 per cent o més de minusvalidesa. Des de l'Executiu s'indica que el nombre d'aspirants discapacitats és molt reduït, malgrat el fet que l'any 2000 es van presentar 129 persones amb un 33 per cent o més de minusvalidesa per a 44 places ofertes.

En definitiva, les persones amb discapacitat estan sotmeses a importants barreres per accedir a l'ocupació pública, obstacles que no són justificables perquè l'activitat dels serveis públics és perfectament compatible amb la capacitat i la formació de les persones amb discapacitat.

Per la llarga experiència de l'aplicació de la disposició addicional dinovena de la Llei 23/1988, de 28 de juliol («a les ofertes d'ocupació pública se'ls ha de reservar una quota no inferior al 3 per cent de les vacants per ser cobertes entre persones amb discapacitat d'un grau igual o superior al 33 per cent, de manera que s'assoleixi